

I

Šest let snaží se v Čechách Šimáčkův Šťastný domov učiniti každou domácnost spokojenou, každé manželství klidným a šťastným. O tom jsem se přesvědčil sám.

Nepostradatelné pokyny pro každou domácnost vyřítil se každých čtrnáct dní z administrace v Jeruzalémské ulici, šířící všude štěstí. Pokud se mne týče, plakal bych.

Manželka svěřila mně týden po svatbě sladké tajemství, že odbírá Šťastný domov.

„Právě přišlo dnes číslo, jsou tam velice důležité pokyny. Uvidíš, že mnoho získáme, budeme-li se řídit dle něho.“ Když jsem se vrátil domů, panoval zvláštní ruch v kuchyni.

Žena s očima zářícíma štěstím vyšla mně vstříc a volala: „Podařilo se to!“ Vzala mne za ruku a vedla do kuchyně. „Udělala jsem to přesně, jak je to napsáno ve Šťastném domovu. Polila jsem brazilské ořechy vařící vodou a ponechala v ní

patnáct minut, pak se dají jádra lehce vyloupnout.“ Měla nehoráznou radost.

„Ale drahoušku, co ti napadlo kupovat brazilské ořechy, kdopak je jí, copak je potřebujeme?“

„Ty hlupáčku,“ pravila žena, „tady stojí černé na bílém: ‚Polejou-li se brazilské ořechy vařící vodou. Můžeme je také máčet po 5 až 6 dnů suché ve vodě.‘ Pojď dál a uvidíš, že tvoje žena nezahálela.“ V ložnici bylo cítit kafr. „Vyleštila jsem podle pokynů ve Šťastném domově postele kafrovým olejem.“

Zpozoroval jsem, že bílé postele z javorového dřeva touto procedurou zčernaly.

„Ale vždyť jsou černé,“ namítl jsem.

„To nevadí,“ pravila sladce, „ve Šťastném domově jest rubrika Hovorna pro odběratelky časopisu, kde obdrží tazatelka odpověď z kteréhokoliv oboru práce a vědění. Optám se, jak lze zčernalý nábytek opravit. Dnes už mně odpověděli v té rubrice na můj dotaz o původu prstenu. To ti pře-

čtu: „Prsten (J. H. v K.) sloužil mnohem dříve k přikrývání lidského těla nežli oděv...“

Udělal se mně špatně a lehl jsem si na otoman. Zatím drahá žena nelenila. Dle pokynů obsažených v posledním došlém čísle Šťastného domova voskem a solí snažila se vyčistit rez na cihličce, kterého tam nebylo. Namočila mně suché boty do petroleje, aby změkly, polila si ruce inkoustem, aby mohla šťávou ze zralých hroznů tyto inkoustové skvrny odstranit, a sháněla se po červeném víně, poněvadž chtěla zkusit, zdali opravdu zmizí skvrny po červeném víně z prádla, když se toto namočí na den do kyselého mléka a pak vypere vodou. Konečně přinesla služka červené víno a drahá neúnavná ženuška polila mou košili červeným vínem a máčela ji v kyselém mléce.

Pak vyvařila kartáčky na zuby, poněvadž mezi různými pokyny stálo: „Vyvaříš-li nový kartáček na zuby, udržíš jej delší dobu.“ Bohužel vrátila se s holým držátkem. To nejdůležitější, štětinky,

vypadaly ve vařící vodě. Samo sebou se rozumí, že mně vytkla, proč kupuji padělané zubní kartáčky.

Pak počala manipulovat s budíkem přesně dle pokynů ve Šťastném domově, kde bylo vysvětleno, že vaří-li se vejce, má se natáhnout budík na určitou minutu; když spustí, jsou vejce uvařeny. Bavila se tak hodinu.

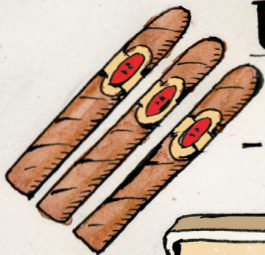
Pak mně začala vytýkat, že jsem do domácnosti nepřinesl žádných držátek na zboží, že mohla z nich zhotovit kozlíčky na příbory, slánky a podobné pěkné věci, jako to už udělalo mnoho odběratelek Šťastného domova, čímž zajisté se docílí, že v takové domácnosti, kde vyžitkují tak krásným způsobem držátek na zboží, panuje naprostá spokojenost a blaženost.

„A tohle také zavedu,“ pravila a podala mně zatrhnutý článkuček v novém čísle: „Jak učím kuřáka spořiti.“

Úspora

- 3

+ 2

Selección Especial